

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

Ja sam musliman

hrvatski

کرواتی

أَنَا مُسْلِمٌ

Znanstveni odbor pri Asocijaciji za pružanje
islamskog sadržaja na različitim jezicima

أَنَا مُسْلِمٌ

Ja sam musliman

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

Znanstveni odbor pri Asocijaciji za pružanje
islamskog sadržaja na različitim jezicima

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ja sam musliman ¹

Ja sam musliman, to znači da je moja vjera islam. Islam je veličanstven i neprikosnoven. Svi su ga vjerovjesnici, neka je Allahov mir na njih, prenosili od prvog do posljednjeg. Osim toga, riječ "islam" nosi uzvišena i prefinjena značenja. Naime, islam predstavlja predanost, pokornost i poniznost prema Stvoritelju. Pored toga, islam ukazuje na mir, spokoj (ar. selam), sreću, sigurnost i staloženost kako za pojedinca, tako i za društvo.

Usljed toga, među terminima koji se najviše spominju u šerijatskim tekstovima jesu islam - predanost i selam - čistoća i sačuvanost od krnjavosti. Es-Selam (čist od svih nedostataka) je jedno od Allahovih imena i muslimani ga koriste prilikom međusobnog pozdravljanja.² Selam je i pozdrav među stanovnicima Dženneta (Raja). Istinski musliman je onaj od čijeg su jezika i ruku mirni ostali muslimani. Islam donosi dobro svim ljudima, on im je dovoljan i trasira im put ka sreći na ovome i na onome svijetu. Iz tog razloga islam je posljednja, sveobuhvatna i sasvim jasna vjera za sve ljude. Ne daje prednost jednoj rasi nad drugom,

¹ Sažeti prikaz islama

² Jer znači: Allah vas sačuvao svakog zla.

jednoj boji kože nad drugom; naprotiv, svi se ljudi tretiraju jednako. U islamu se ljudi ističu isključivo po tome koliko prakticiraju njegova načela i učenja.

Uslijed toga, svi moralno osviješteni ljudi ga prihvataju, jer islam odgovara iskonskoj ljudskoj prirodi. Svaki čovjek se rađa sa prirodnom naklonošću prema dobru, pravdi i slobodi. Svi oni imaju urođenu ljubav prema Gospodaru, priznajući da je Allah jedini Koji zaslužuje da bude obožavan i nitko drugi mimo Njega. Prema tome, čovjek živi u ovoj neiskvarenoj prirodi sve dok ga nešto od nje ne odvрати i usmjeri suprotno od nje. Ovu vjeru je za ljude izabrao Onaj Tko ih je stvorio, njihov Gospodar i jedini Koji zaslužuje da bude obožavan.

Moja vjera islam me uči da ću živjeti na ovom svijetu, a potom da ću nakon smrti preći u drugi život. To će biti konačno odredište za sve ljude, Raj ili Pakao.

Moja vjera islam stavlja mi u obavezu određene radnje, a druge mi zabranjuje. Ako se budem pridržavao naredbi i klonio zabrana, živjet ću sretno i na ovom i na onom svijetu,¹ a u slučaju da budem nemaran prema tome, doživjet ću ovosvjetsku i onosvjetsku nesreću u mjeri u kojoj sam bio nepokoran.

¹ Jer je istinska sreća u srcu, a onaj ko veže svoje srce za Allahovu ljubav ne može biti nesrećan, jer mu je Allahova ljubav uvijek dostupna.

Najvažnije što mi islam naređuje jeste potvrđivanje Allahove jednoće. U skladu s tim, svjedočim i čvrsto vjerujem da je Allah moj Stvoritelj i jedini Koji zaslužuje da Ga obožavam. Ne obožavam nikoga mimo Njega, to činim iz ljubavi prema Njemu, strahujući od Njegove kazne, nadajući se Njegovoj nagradi i oslanjajući se jedino na Njega. Ovo je, ustvari, monoteizam koji se iskazuje svjedočenjem da je Allah jedan i da je Muhammed Njegov rob i poslanik. Muhammed je pečat svih poslanika. Uzvišeni ga je poslao kao milost svim svjetovima i njim je zapečatio poslanstva i vjerovjesništva. Dakle, nema i neće biti vjerovjesnika poslije Muhammeda. On je donio vjeru koja je pogodna i odgovarajuća za svako vrijeme, mjesto, kao i za svaki narod.

Moja vjera mi, također, strogo naređuje da vjerujem u anđele i sve poslanike, od kojih su najvrijedniji Noa, Abraham, Mojsije, Isus i Muhammed, neka je Božji mir nad njima.

Osim toga, naređuje mi i da vjerujem u sve Nebeske knjige koje je Allah objavio Svojim poslanicima, a usto mi naređuje da se pridržavam posljednje i najveličanstvenije, a to je Časni Kuran.

Vjera mi moja naređuje i da vjerujem u Sudnji dan kada će ljudi biti nagrađeni ili kažnjeni za djela koja su počinili. Usto, naređuje mi i da vjerujem u Allahovu odredbu, da budem zadovoljan svime što

me snađe u ovom životu, od dobra i zla, te da uradim sve što je u mojoj moći od uzroka koji vode ka sreći.¹

Iskreno vjerovanje u Allahovu odredbu jamči mi smirenost, strpljenje i pomaže mi da ne žalim za onim što me je mimoišlo, jer sam u potpunosti uvjeren da ono što me je zadesilo, nije me moglo mimoići, niti me je moglo zadesiti ono što me je mimoišlo. Prema tome, sve što se događa Allah je odredio i prethodno zapisao, a moje je da poduzmem ono što je u mojoj moći, te da budem zadovoljan svim onim što mi se nakon toga dogodi.

Islam mi naređuje da očistim svoju dušu dobrim djelima i lijepim ponašanjem kojim je moj Gospodar zadovoljan. Dobra djela su uzrok sreće za moje srce, prostranosti prsa, prosvijetljenosti puta kojim kročim i naposljetku, da uzrok su da budem koristan član zajednice.

Najveće djelo u tom pogledu je iskazivanje Allahove jednoće, obavljanje pet propisanih

¹ Tj. da budemo zadovoljni Božijom odredbom kao Njegovim djelom, ali ne nužno i samom određenom stvari, koja može biti duši mrska ili, pak, nešto što je šerijatski obavezno mrziti. Primjer duši mrske stvari jeste bolest, gdje nam je obavezno da budemo zadovoljni Božijim određivanjem te bolesti koje se ogleda u Njegovim kosmičkim zakonima na ovom svijetu po kojima smo dobili bolest, ali ne i da budemo zadovoljni samom bolešću koja je mrska ljudskoj duši. Primjer drugog jeste nevjerstvo, dužni smo biti zadovoljni Božijim određivanjem postojanja nevjerstva u smislu zadovoljstva Njegovim kosmičkim zakonima po kojima svako na ovom svijetu ima pravo izbora, ali smo dužni mrziti tu konkretnu izabranu stvar od strane ljudi, tj. mrziti nevjerstvo, nemoral i svako zlo.

namaza (molitvi) tokom dana i noći, davanje zekata (obavezne milostinje), post mjeseca ramazana i obavljanje hadža (hodočašća) u Mekki za onoga tko je to u mogućnosti.

Jedno od najvažnijih djela koje prsa čini prostranim, a na koje me moja vjera usmjerava jest čitanje Kurana koji predstavlja Allahov govor. To je najistinitiji, najveći i najljepši govor koji sadrži znanje prethodnih i potonjih generacija. Čitanje Kurana ili njegovo slušanje unosi mir, spokoj i sreću u srce, čak i ako taj koji ga uči ili sluša ne poznaje arapski jezik, pa i ako nije musliman.

Pored toga, jedno od najboljih djela koje najviše utječe na prostranost prsa jeste učestalo upućivanje molitve Allahu, obraćanje Njemu, i molba da nam ispuni potrebe, bile male ili velike. Uzvišeni se, naime, odaziva onome tko Ga doziva, iskreno Mu ispovijedajući vjeru.

Također, među najznačajnijim djelima koja prsa čine prostranim jest i učestalo spominjanje Allaha Uzvišenog.

Moj Poslanik, neka je Božji mir i blagoslov nad njime, uputio me je na to kako da veličam Uzvišenog Allaha i podučio me je kako da Ga se najbolje spominje. Kao primjer možemo navesti:

1. četiri rečenice koje predstavljaju najvrijedniji govor nakon Kurana, a to su: "subhanallah (Uzvišen je Allah iznad svake manjkavosti),

elhamdulillah (apsolutna hvala pripada Allahu),
la ilahe illallah (nema istinskog božanstva mimo
Allaha),

Allahu ekber (Allah je najveći)";

2. "Estagfirullah (Allahu tražim oprost)
ve la havle ve la kuvvete illa billah (nema moći
niti snage osim uz Allaha)".

Ove riječi imaju čudnovat utjecaj na širinu prsa i
na unošenje smirenosti u srce.

Islam mi zapovijeda da održavam visok nivo
svoga dostojanstva i čovječnosti, te da svoj razum i
ostale dijelove tijela koristim u onome za što sam
stvoren, onome što mi koristi na ovom i na onom
svijetu.

Islam mi naređuje i milost, lijepo ponašanje i da
činim dobročinstvo prema drugima, riječju i
djelom, shodno svojim mogućnostima.

Najveće ljudsko pravo na koje nam islam skreće
pažnju je pravo roditelja. U skladu s tim, stavlja nam
se u obavezu da prema njima činimo dobročinstvo,
da im želimo svako dobro i da se trudimo da ih
usrećimo, pogotovo u starosti. Uslijed toga, očevi i
majke su uvijek u islamskim društvima bili na
visokom položaju. Djeca su im iskazivala neizrecivo
poštovanje i bila su im na usluzi. Što više roditelji
ostare ili ih zadesi kakva bolest, njihova djeca se
više trude u dobročinstvu prema njima.

Moja vjera me također uči da ženi pripada velika počast i da ona ima velika prava. Na žene se odnose isti propisi kao i za muškarce, osim onoga što je izuzeto. Najbolji ljudi su oni koji se najbolje ophode prema svojim obiteljima. Žensko dijete, prije svega, ima pravo da bude dojeno, da se o njemu vodi računa i da se lijepo odgoji. Njoj se tada roditelji i ostala rodbina mnogo raduju.

Kada odraste, tada joj se također iskazuje izuzetno poštovanje budući da njen staratelj vodi računa o njoj. On, naime, ne dozvoljava da itko toj ženi učini bilo što loše, niti da je čak bilo tko ružno pogleda.

Ukoliko se ona uda, to se sprovodi po Allahovoj riječi i Njegovom čvrstom ugovoru. Boravit će u najljepšem mogućem okruženju sa svojim mužem u braku, a njen će muž imati obavezu da čini dobročinstvo prema njoj i da od nje otklanja bilo kakvu štetu.

Kada žena postane majka, činjenje dobročinstva prema njoj bit će povezano sa Allahovim pravom, a nepravda prema njoj bit će povezana sa činjenjem mnogoboštva i nereda po Zemlji.

Kada je žena nekome sestra, njenom bratu je zapovjedbno održavati vezu s njom, da joj iskazuje počast i da je čuva. Žena kao tetka po majci uživa status majke po pitanju činjenja dobročinstva i održavanja rodbinskih veza,

Kada postane baka, ili žena koja je zašla u godine, imat će posebnu vrijednost kod njene djece, unučadi i cijele obitelji. Skoro da nikada njen zahtjev neće odbijen biti i skoro da se nikada njen savjet neće odbaciti.¹

Ukoliko neka žena nema rodbine, niti susjeda, imat će opće pravo koje joj nudi islam, koje se ogleda u tome da joj nitko nema pravo neugodnost pričiniti.

Zajednice muslimana oduvijek su vodile brigu o ovim pravima na pravi način, što je ženama dalo vrijednost kakvu nisu imale u drugim kulturama i religijama.

Osim toga, ženi se u islamu daje pravo da bude vlasnica imetka, da izdaje pod najam, da kupuje i prodaje i tako dalje. Ona ima pravo učiti, druge podučavati, te i raditi ukoliko se to ne suprotstavlja propisima vjere.² Povrh toga, postoji onaj dio znanja

¹ A ako i bude odbijeno nešto od toga, to je izuzetak, kao kada se suprotstavlja propisima i slično.

² Iako se ova prava danas podrazumijevaju i možda se njihovo naglašavanje može učiniti čudnim, treba imati u vidu da su žene takva prava u zapadnoj civilizaciji dobile tek nakon polovine 20.og stoljeća. Za više detalja o historijatu dobivanja tih prava vidjeti:

- Commentaries on the Laws of England, William Blackstone;
- An Introduction to English Legal History, John H. Baker;
- Law, Family, and Women, Thomas Kuehn;
- The Monarchic State in Early Modern France, Sarah Hanley;
- Women and the Law of Property in Early America, Marylynn Salmon;
- Married Women's Property Law, Richard H. Chused.

koji je obaveza naučiti (farz ajn) svakom pojedincu, bio muško ili žensko.

U osnovi ženama pripada sve ono što pripada i muškarcima, izuzev onoga što je karakteristično samo za žene ili samo za muškarce. Shodno tome, svi propisi u potpunosti odgovaraju i muškom i ženskom rodu što je sve detaljno pojašnjeno.

Vjera mi naređuje da volim svoju braću i sestre, svoje stričeve, ujake, tetke i svu moju rodbinu. Osim toga, naređuje mi i da ispunjavam obaveze prema svojoj supruzi, djeci i susjedima.

Vjera me podstiče na učenje, te na poduzimanje svega što oplemenjuje moj razum i ponašanje.

Naređuje mi i da budem stidljiv, blag, darežljiv, hrabar, mudar, staložen, strpljiv, ponizan, lojalan, čedan, da budem od povjerenja, da ljudima želim dobro, da se trudim u stjecanju opskrbe, da budem ljubazan prema siromasima, da obilazim bolesne, da ispunjavam dana obećanja, da lijepo govorim uz prijatan osmijeh, te naposljetku, da se trudim usrećiti ljude shodno mojim mogućnostima.

S druge strane, vjera me upozorava na neznanje, nevjerstvo, ateizam, grijешenje, nemoralne postupke, oholost, zavist, mržnju, loše mišljenje o drugima, pesimizam, tugu, laž, očaj, škrtost, lijenost, kukavičluk, besposlenost, ljutnju, nepromišljene i

U islamu od samog početka imaju pravo na imetak i sve kupoprodajne ugovore kao i muškarci.

glupave postupke, te i na činjenje zla ljudima. Pored toga, vjera me kori radi pretjeranog govora od kojeg nema nikakve koristi, otkrivanja tajni, pronevjere, nepokornosti roditeljima, prekidanja rodbinskih veza, zapostavljanje djece, činjenja neprijatnosti susjedima i svim stvorenjima uopćeno.

Islam mi, usto, zabranjuje da konzumiram alkohol i droge, te da se upuštam u kocku, krađe, prevare, plašenje drugih ljudi i njihovo špijuniranje.

Moja vjera islam nas upućuje i da čuvamo imetke, te da se na taj način obezbjeđuju sigurnost i mir. Uslijed toga, vjera podržava i hvali one koji su od povjerenja, te im obećava lijep život na ovom svijetu i ulazak u Raj na onom svijetu. S druge strane, islam zabranjuje krađu i prijeti kaznom onima koji krađu kako na ovome, tako i na onome svijetu.

Moja vjera vodi brigu o ljudskom životu, te je, iz tog razloga, zabranila bespravno ubijanje i povredu drugih na bilo koji način, makar to bilo i verbalno.

Ova vjera zabranjuje da čovjek priredi štetu samome sebi, pa čovjeku nije dozvoljeno narušiti svoje zdravlje, razum ili počiniti samoubojstvo.

Vjera islam jamči slobodu, ali je i precizno definira. Naime, čovjek u islamu ima slobodu razmišljati, kupovati, prodavati, baviti se trgovinom i putovati. Dakle, slobodan je koristiti ovosvjetske blagodati od hrane, pića i odjeće, dokle

god time ne čini nešto što je zabranjeno, nešto čime će naštetiti sebi ili drugima.

Moja vjera, dakle, regulira slobodu: ne dozvoljava da netko nasrne na nekoga drugog i ne dopušta da se čovjek prepusti zabranjenim užiticima koji će narušiti njegovu ljudskost, sreću, te na kraju i njegov imetak.

Ako samo promisliš o onima koji su sebi dali apsolutnu slobodu bez ikakvog vjerskog ili racionalnog ograničenja, shvatit ćeš da oni žive u najvećim ponorima nesreće i tjeskobe, tako da su neki od njih željni suicida kako bi se riješili potištenosti.

Vjera me moja uči i najljepšim manirima prilikom jela, pića, spavanja i razgovora sa ljudima.

Vjera me, također, uči da budem širokogrudan prilikom kupoprodaje, te da na ljubazan način potražujem svoja prava. Uči me i tome kako se postaviti prema onima koji zastupaju druge vjere. Ne smijem im činiti nepravdu niti nanositi neprijatnost, naprotiv, trebam im činiti dobročinstvo i nadati se da će ih dobro snaći.

Povijest svjedoči u korist muslimana, da su bili tolerantni prema neistomišljenicima na takav način kakav nitko od naroda prije njih nije bio. Muslimani su, naime, normalno živjeli sa narodima drugih vjeroispovijesti koji su bili pod muslimanskom upravom. Prema svima su se izuzetno lijepo

ophodili, onako kako i treba da bude među pripadnicima ljudskog roda.

Generalno, islam me je naučio manirima ponašanja i međuljudskog ophođenja do najsitnijih detalja, tako da mi život bude čist od nedostataka i da budem sasvim sretan. Usto, zabranio mi je i sve što remeti moj život i što nanosi štetu društvenoj zajednici, ljudskom životu, razumu, imetku ili časti.

Onoliko koliko praktikujem islamska načela, toliko će mi biti potpunija sreća, a onoliko koliko ih budem zanemarivao, toliko će mi sreća biti umanjena.

Međutim, ništa mi to ne jamči da ću biti sačuvan od grijeha i da neću praviti propuste. Moja vjera, naime, vodi računa o ljudskoj prirodi, te da je čovjek slabašan u određenim prilikama pa će napraviti prekršaj, preći granicu i tome slično. Iz tog razloga, islam daje priliku ljudima da se pokaju, da traže oprost za svoje grijehe i da se Allahu vrate. Prema tome, pokajanje briše posljedice mojih propusta i uzdiže moj položaj kod Gospodara.

Sva učenja islamske vjere iz bilo kojeg područja: vjerovanja, ponašanja, bontona i međuljudskih odnosa (poslovnih i drugih), sve je to zasnovano na Časnom Kuranu i čistom Sunnetu.

I na kraju, definitivno izjavljujem sljedeće: da se bilo koji čovjek na bilo kojem mjestu na Zemlji upozna istinski sa vjerom islamom, ništa mu drugo

ne bi preostalo osim da je prihvati. No, problem nastaje što pravu sliku islama iskrivljuju isprazne propagande ili gnusna djela ponekih pripadnika islama koji se istinski ne pridržavaju ove predivne vjere.

Ako bi čovjek razmislio o islamu onakvom kakav je, ili o onima koji ga se istinski pridržavaju, ne bi se dvoumio u tome da ga prihvati. Biće mu posve jasno da islam poziva ljude da budu sretni, da se među njima proširi mir i sigurnost, te da njihovim životima zavlada pravda i dobročinstvo.

A što se tiče izopačenih djela nekih koji se samo pripisuju islamu, bilo ih malo ili mnogo, to ne može ni u kom slučaju ići na račun vjere ili da se vjera zbog toga krivi. Islam je, naprotiv, čist od svega toga. Posljedice tih sramnih radnji se tiču samo njihovih počinitelja budući da ih islam nije podstakao na njih, već im je zapravo zabranio da takva djela čine.

Pored toga, pravda iziskuje da pogledamo u istinske praktikante ove vjere, jer to, doista, puni srca strahopoštovanjem prema ovoj vjeri i njenim istinskim sljedbenicima. U skladu sa prethodno kazanim, islam nije zanemario od dobra ni malo niti krupno, a da na njega nije podstakao. Također, nijednu štetu nije izostavio, a da na nju nije upozorio.

Zbog toga, pravi sretnici su isključivo oni koji istinski veličaju ovu vjeru i koji je iskreno primjenjuju. Oni su svoje duše najbolje dotjerali i lijepim svojstvima i manirima se okitili. To im potvrđuju oni koji su im blizu i oni koji su od njih daleko, te oni koji se sa njima slažu, ali i oni koji im se protive.

A ako bismo vjeru procjenjivali samo na osnovu onih koji je se ne pridržavaju to ne bi bilo pravedno. Naprotiv, to je čista nepravda.

Ovo predstavlja poziv za svakog nemuslimana da spozna islam, te da ga i prihvati.

Onaj tko želi primiti islam, to je vrlo jednostavno. Neka posvjedoči da nema istinskog boga koji zaslužuje da se obožava mimo Allaha i da je Muhammed Njegov poslanik. Nakon toga, neka se poduči osnovnim vjerskim stvarima koje su mu neophodne kako bi prakticirao ono što mu je vjerom naređeno. Što se više podučava vjeri i što je više prakticira, veća će mu biti sreća i uzvišeniji položaj kod njegovog Gospodara.

hr231v1.0 - 08/07/2026

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

بيان الإسلام
Islam Made Clear

